

EDITORIAL **ca-**

El projecte de *452°F* arriba al seu primer lustre numèric. Per celebrar el fet que continuem treballant, vam considerar la possibilitat que el cinquè número de la revista consistís en una selecció d'articles invitats, i ens vam trobar amb la confiança necessària per part dels investigadors als quals vam sol·licitar que tornessin a col·laborar amb nosaltres, i també amb la d'aquells que participaran per primera vegada a la revista amb aquest número especial.

El Consell de redacció va prendre la decisió de dedicar aquest número a celebrar tant la sorpresa com l'alegria d'haver arribat fins ell; alegria i sorpresa, diem, en el sentit que un projecte tan ambiciós com el nostre, a pesar que s'ha anat trobat amb diverses dificultats durant el seu desenvolupament, ha sabut superar-les gràcies al treball de totes les persones involucrades en el procés: autors, lectors, avaluadors, correctors, traductors i il·lustradors conformen una successió de *-ors* que a través del seu compromís amb el projecte han contribuït a realitzar-lo. La celebració pren la forma d'una selecció d'articles demanats expressament a alguns autors que ja han publicat a *452°F*, d'una banda, i la col·laboració també sol·licitada a alguns investigadors internacionalment reconeguts —donat que en aquest esperit de globalitat es funda, segons creiem nosaltres, la filosofia comparatista de la literatura que ens mou.

I és aquesta filosofia inherent a l'afany comparatista el que ens incita, número rere número, a esforçar-nos a aconseguir un producte de qualitat. Queda dit, però no queda suficientment explicat. És aquí on entren en acció dos dels nostres invitats, Steven Tötösy de Zepetnek que col·labora amb Louis O. Vasvári d'una banda, i amb Federico José Xamist d'altra, per posar-nos al dia del moment i el lloc en què es troba la Literatura comparada com a institució i com a àmbit de coneixement. Mentre que els primers es dediquen a esbossar l'estat de la qüestió de les humanitats comparades, tant a Europa com als Estats Units, el segon porta endavant una reflexió al voltant de la història de la disciplina del comparatisme europeu.

Un cop ens hem posat en situació, i conscients de a què devem la existència d'aquesta revista, passem a un nivell més pragmàtic del compromís comparatista mitjançant els treballs de tres joves i prometedors investigadors. La primera oferta ens la fa Ana García Díaz amb una anàlisi de les estratègies literàries emprades per Jorge Semprún a la seva novel·la *La escritura o la vida*, amb les quals el recentment finat escriptor construeix un nexa entre memòria i identitat col·lectiva dins del marc polític de la Unió Europea. En segon lloc, Ibai Atutxa fa servir —entre altres eines metodològiques— el concepte d'*Homo Sacer* creat per Giorgio Agamben, per esbocinar minuciosament el procés de construcció del «terrorista basc» per part de l'Estat espanyol. I finalment, encara que no sigui menys important, Caroline Kelley treballa sobre la hipòtesi de la reinterpretació de *Leïla, poème scénique en deux actes et un prologue* de l'autora Myriam Ben des de *l'Antígona* de Sòfocles per apropar-nos a la realitat del passat de la Revolució d'Algèria.

Deixem enrere estats més terrenals i tornem a situar-nos en esferes més sublimes, però sense abandonar el camí que les petjades del comparatisme dibuixen, i ens deixem conduir per ell i per dos altres autors que en fan ús: d'una banda, Vera Castiglione ens retrotrau als temps de l'avantguarda històrica, i tot focalitzant l'anàlisi d'una sèrie de textos de diversos autors identificats en el si del moviment futurista, es pregunta si és possible —i justificable— la existència avui en dia d'un moviment d'avantguarda. D'altra banda, Kevin Perromat ens ofereix amb un article una mostra de la investigació que ha dut a terme amb la seva tesi doctoral, sobre el plagi i la intertextualitat, tema que no pot ser-nos aliè ja que és, d'alguna manera, l'origen mateix de la literatura comparada.